

[Glønborg]

Det andet – og det vil jeg gerne påpege som noget særdeles vigtigt – er, at vi alle sammen ikke mindst i det politiske liv skal tage os selv i nakken og opføre os på en måde, så vi ikke skaber vækstgrundlag for nazismen. Jeg er sikker på, at den måde, som det politiske liv og den politiske debat føres på, er et af de alvorligste anslag mod vores demokratiske system og er med til at skabe grobund for nazismen. Den hadske måde, som man taler om hinandens ideer på, fører jo netop til, at de unge, som vokser til, tror, at det, det drejer sig om, er at kunne sige mest ondt om hinanden. Det må vel dreje sig om at fremføre ens egne ideer og synspunkter og så prøve at forstå, hvad andre har tænkt og ment.

Så værnet er to felter: Oplysning og så en anden måde at opføre os på i det politiske liv.

Jørgen Tved (FK):

Jeg er egentlig flov over, at det skal være nødvendigt at fremsætte forslag som dem, vi har fremsat her i Folketinget, forslaget om forbud mod nazistisk virksomhed og et forslag om, at en nazist, der har gjort tjeneste i Auschwitz-lejren, skal have lov til fra dansk område at fortsætte sin modbydelige virksomhed. Jeg er flov over, at man ikke pr. automatik havde sørget for, at denne forbryder blev returneret til det land, han var kommet fra.

Jeg er flov over, at nogle negligerer nazismen og det nazistiske problem på nøjagtig samme måde, som man gjorde det i 1920'erne og 1930'erne, da nazisterne marcherede frem. Hvad gjorde man dengang? Man grinede, trak på skuldrene, sagde, at det bliver aldrig noget problem. I 1945 var der slået 50 millioner mennesker ihjel, da var det halve Europa ødelagt, da var der ingen, der trak på skuldrene.

De rotter, der gnaver i demokratiets rødder, er der ingen grund til at holde hånden over. Dem skal man udrydde som de skadedyr, de er. At tillade og tro, at man ved hjælp af debat og diskussion kan forhindre eller måske udelukke deres virksomhed fra at få nogen betydning, er en illusion; det er at henfalde til en ønsketænkning, som ikke har nogen steder hjemme.

Jeg er måske nok overrasket over nogle af de argumenter, jeg har hørt her i dag. Hvis jeg f.eks. kigger på, hvad man sagde i dette Folketing den 9. maj 1945, så blev det sagt: Der vil blive søgt hjemmel til, at landsforræderisk na-

zistisk virksomhed forbydes. Der blev altså klart givet udtryk for, at det, man skulle, var, at forhindre en nazistisk virksomhed, som kunne blive et anslag mod vores demokrati.

Der er forskellige medlemmer af forsamlingen her, der har forsøgt at anskueliggøre over for mig, at straffelovens § 266 b skulle være tilstrækkelig til, at vi med den i hånd kunne forbyde nynazisterne. Jeg er rent undtagelsesvis enig med hr. Arne Melchior. Det er ikke mig, der har brugt begrebet nynazisme eller indført det i vores sprogbrug. Jeg betragter nazismen som noget, der opstod i Tyskland i begyndelsen af 1930'erne. Den er ikke ny. Den bruger den samme ideologi og bruger de samme metoder, som man gjorde dengang.

Men når man siger, at straffeloven er nok, så vil jeg have lov at spørge: Hvorfor bruges den ikke? Der er jo efterhånden beviser nok på, at disse nynazister bruger netop det, som straffeloven tager afstand fra.

Jeg vil også med hensyn til Thies Christophersen, denne nazist, som gjorde tjeneste i Auschwitz-lejren, have lov at sige, at justitsministeren meget klart, da han blev gjort opmærksom på problemet, sagde: Han skal udvises. Men hvorfor blev han ikke udvist? Justitsministeren blev åbenbart bange efter de udtalelser, han var kommet med, og det var faktisk først under indtryk af den offentlige debat og i al beskedenhed af det forslag, vi havde fremsat, at sagen igen blevet taget op.

Nu er den pågældende åbenbart i øjeblikket ude af landet. Jamen forbyd ham så at rejse ind igen. Jeg er virkelig chokeret over, at man fra Folketingets side kan acceptere nogle EF-forordninger, der giver disse nazister mulighed for at komme til Danmark for at fortsætte en virksomhed, som der er forbud imod i deres hjemlande, at man giver dem arbejds- og opholdstilladelse her i landet med henvisning til nogle EF-bestemmelser.

Hvad er det nu for nogle folk, vi har med at gøre? Er det nogle, der tror på demokratiet? Ja, jeg skal ikke prøve på at beskrive, hvad andre har sagt, men kun, hvad jeg selv har set. Jeg har besøgt Auschwitz-lejren, og jeg har her set nogle af efterladenskaberne fra de modbydeligheder, de grusomheder, som blev udøvet i denne lejr. Ingen, ingen, som på nogen måde har gjort tjeneste i denne lejr, kan fritage sig for at have begået endog meget grove krigsforbrydelser.